

Zamyslenia po 1. nedeli po Veľkej noci 8. apríla 2018

Streda 11. apríla 2018

Piesne: ES č. 602, 278

Text: J 20, 11 – 18

„11Mária však stála von pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu 12a na mieste, kde ležalo telo Ježišovo, videla sedieť dvoch anjelov v bielom rúchu, jedného pri hlave a druhého pri nohách. 13Títo jej povedali: Žena, čo plačeš? Odpovedala im: Vzali mi Pána a neviem, kam Ho položili. 14Ako to povedala, obrátila sa a videla Ježiša stát, ale nevedela, že je to Ježiš. 15I riekol jej Ježiš: Žena, čo plačeš? Koho hľadáš? Ona si myslela, že je to záhradník, a povedala mu: Pane, ak si Ho ty odniesol, povedz mi, kam si Ho položil, a ja si Ho odnesiem. 16Ježiš ju oslovil: Mária! Ona sa obrátila a povedala Mu po hebrejsky: Rabbúni! to znamená Majstre! 17Ježiš jej riekol: Nezdržuj ma, lebo som ešte nevstúpil k Otcovi, ale choď k mojim bratom a povedz im: Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu. 18A Mária Magdaléna šla a zvestovala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V Novej zmluve viackrát nachádzame prirovnanie nášho ľudského života k obrazu bežca, ktorý sa snaží dôjsť do cieľa so snahou o čo najlepší výsledok. Okrem individuálnych disciplín existujú i súťaže štafetové. Tu súťažiaci nenesie zodpovednosť len sám za seba, ale už i za celý spoločný tím. V to slávne veľkonočné ráno bežala k hrobu Pána Ježiša Krista i Mária Magdaléna. Zarazená, nešťastná a uplakaná však pri pohľade na prázdny hrob ustrnula. Až keď ju vzkriesený Pán Ježiš oslovil po mene, prestala Ho považovať za záhradníka a spoznala v ňom svojho Majstra. Ten ju okrem iného usmernil poslaním: „... choď k mojim bratom...“ A od tejto chvíle sa začal štafetový „beh viery“ so štartom pri prázdnom hrobe Pána Ježiša Krista. Mária Magdaléna bežala k ustráchaným učeníkom, potom bežali k hrobu i učenici Peter a Ján, aby sa presvedčili, či hovorí pravdu. Tí zas bežali oznámiť zvesť o vzkriesení ostatným učeníkom. Tá štafeta viery, ktorá sa začala pri prázdnom hrobe Pána Ježiša Krista, so svetlom a pochodňou evanjelia, odvtedy pokračuje dejinami ďalej. Od Márie Magdalény a apoštolov prebrali štafetu evanjelia ďalší odhodlaní a vytrvalí poslovia viery. Prví kresťania, mučeníci, cirkevní i reformační otcovia, významné osobnosti dejín cirkvi, ale aj skromní a jednoduchí svedkovia, ktorých mená nezostali v historických kronikách, ale dokázali štafetu evanjelia odovzdať do budúcnosti svojim potomkom. Každý

z nás iste má toho svojho svedka viery, ktorý mu bol príkladom, ktorý mu v srdci zapálil pochodeň evanjelia. Možno to boli starí rodičia, rodičia, pán farár, pani farárka, učiteľ či priateľ... Teraz máme v rukách tú štafetu evanjelia my. Máme silu ju svietiacu odovzdať ďalej našim potomkom? Dokážem byť aj ja pre niekoho takýmto svedkom viery vo vzkrieseného Pána Ježiša Krista? Prosme živého Pána, aby nám s touto Veľkou nocou dal novú silu o Ňom svedčiť všade tam, kam nás On na ceste života pošle. Aby aj ďalším generáciám svietilo evanjelium Pána Ježiša Krista a spoznali Ho, keď ich po mene bude oslovovať ako v onú prvú Veľkú noc Máriu Magdalénu. Amen.

Modlitba:

Vzkriesený Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti za Tvoju milosť a lásku, ktorá nám umožňuje svätiť aj tieto veľkonočné sviatky. Prosíme Ťa, daj nám do srdca odvahu a odhodlanie, aby sme boli Tvojimi vernými svedkami, ktorí odovzdajú svetlo evanjelia našim potomkom. Ďakujeme Ti za všetkých Tvojich nasledovníkov, ktorí v dejinách i v našom živote verne svedčili o Tvojom prázdnom hrobe. Veď nás a sprevádzaj svojou milosťou, až kým nedobehneme do cieľa, ktorým je Tvoje kráľovstvo vo večnosti. Amen.

PaedDr. Anna Lachká, zborová farárka v CZ ECAV Devičany